

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 213/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť A. K., P., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručenú v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5 CoP 89/2005 z 29. decembra 2005 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžso 24/2007, 7 Ndzk 2/2007 z 29. mája 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júla 2007 doručená sťažnosť A. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručenú v čl. 46 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 CoP 89/2005 z 29. decembra 2005 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžso 24/2007, 7 Ndzk 2/2007 z 29. mája 2007.

Sťažnosť nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažnosť neobsahovala návrh rozhodnutia (petit) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03). Sťažovateľka v sťažnosti neoznačila dostatočne presne základné práva a slobody, ktoré mali byť v uvedených konaniach porušené, najmä konkrétne nešpecifikovala, v čom vidí zásah do označených základných práv a k sťažnosti nepripojila splnomocnenie pre konkrétneho advokáta (ním prijaté) na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd zistil, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 13 Ps 14/2004-36 z 23. novembra 2004 bola sťažovateľka obmedzená v spôsobilosti na právne úkony okrem iného aj v tom, že nie je spôsobilá samu seba zastupovať pred súdmi. Uvedeným rozsudkom v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 5 CoP 89/2005-88 z 29. decembra 2005 bola za opatrovníčku sťažovateľky ustanovená Anna Kohútová, M. Rázusa 32/11, Prievidza (ďalej len „opatrovníčka“).

Ústavný súd podaním z 21. augusta 2007 (doručeným 24. augusta 2007) požiadal opatrovníčku, aby v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy oznámila, či trvá na sťažnosti sťažovateľky, a v kladnom prípade aby odstránila nedostatky sťažnosti a doplnila ju tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle príslušných ustanovení zákona o ústavnom súde s upozornením,

že ak tak neurobí, sťažnosť môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde alebo odložená podľa § 23a zákona o ústavnom súde.

Opatrovníčka na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote nereagovala a neurobila tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenia: a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Opatrovníčka aj napriek výzve ústavného súdu z 21. augusta 2007 sťažnosť nedoplnila, hoci bola na možnosť jej odmietnutia podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornená.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. septembra 2007